

Scénář Jana Smetanová

..

Zpracovali: Jakub Chaloupka, Dominik Kuttelvašer, ZŠ Čestmíra Císaře, Hostomice

Jakub: Povídáme si s paní Smetanovou, která dlouhá léta vyučovala na naší základní škole a sama do ní i chodila. V Hostomicích se věnovala také divadlu.

Jakub: V době sametové revoluce byla právě v Beskydech s dětmi ze školy.

Pamětnice: 1:01:34 – 1:01:57 *Já jsem 17. listopadu 1989 odjela do školy v přírodě. Jeli jsme přes Prahu, v Praze jsme ještě nic neviděli, já jsem byla trošku naštvaná, protože mi pár dní před tím zemřel spolužák, měl 17. listopadu pohřeb a já jsem tam chtěla jít na ten pohřeb, ale nemohla jsem, protože jsme během týdne dostali výjezd a museli jsme odjet do školy v přírodě.*

Dominik: První dny pobytu vůbec netušili, co se děje. Měli spoustu práce s dětmi. Hodně dětí onemocnělo v reakci na změnu podnebí. Ze smogu severních Čech přijely do zasněžených slunečných hor.

Pamětnice: 1:03:18 – 1:03:42 *Asi třetí den jsme si všimli, že místní osazenstvo a lidé v restauraci, protože to byl takový hotel a tam byla restaurace, pořád koukali na nějaký demonstrace. A tak jsme říkali, na co oni furt koukají? To je asi nějaká polská televize, nebo já nevím co. Tak jsme poslali jednu paní vychovatelku, aby to šla zjistit, co se děje. A zjistili jsme, že je revoluce.*

Dominik: Revoluční dny tedy prožívali na druhé straně republiky.

Pamětnice: 1:03:49 – 1:04:06 *My jsme se nemohli vrátit, my jsme tam museli být s dětma, teď jsme se o ty děti museli postarat. Takže když nás třeba tam místní oslovovali a ptali se nás, jestli stávkujeme, tak jsme říkali a můžete nám říct, jak můžeme stávkovat, když je nás tady 6 na 40 dětí?*

Pamětnice: 1:04:16 - 1:04:22 *Jinak to byla krásná euforie, dostali jsme se tam, kam bysme se v životě nedostali, byli jsme na horské službě.*

Pamětnice: 1:04:29 – 1:04:42 *Všichni jsme si mysleli, že až se vrátíme s dětma do toho porevolučního, tak všechno co bylo špatný bude pryč a všechno co bylo dobrý, bude dobrý. A ještě se to dobrý jako rozvine a ono to tak úplně nebylo.*

Jakub: Paní Smetanová se osobně setkala s panem Čestmírem Císařem, který se v Hostomicích narodil. Byl to ministr školství vlády ČSSR, po roce 1968 byl sesazen a přestal být politicky činný. Po sametové revoluci byl jedním z kandidátů na pozici prezidenta. Nakonec se kandidatury vzdal ve prospěch Václava Havla. Naše škola nese jeho jméno. V roce 2005 se Hostomicím vrátil titul městy a konala se slavnost.

Pamětnice: 01:07:46 - 01:07:52 *Při té příležitosti se Čestmíru Císařovi udělovalo čestné občanství.*

Pamětnice: 01:08:10 – 01:08:16 *Já jsem měla možnost skoro půl dne s ním být a měli jsme si o čem povídat.*

Dominik: Paní Smetanová poznala pana Císaře, jako člověka s obrovským smyslem pro humor. Prožila s ním veselou příhodu v restauraci.

Pamětnice: 1:10:36 – 1:10:53 *A na tom obědě, snědli jsme polévku, oni tam vařili výborně a dostali jsme druhé jídlo, asi to bylo knedlozelovepřo nebo nevím co a Čestmír Císař vzal příbor, zajel do toho zelí a vyndal uražené víko od sklenice. S naprostým klidem ho dal takhle na stranu.*

Pamětnice: 1:11:01 - 1:11:04 *Vzal to úplně ,tak to se stane.*

Dominik: Paní Smetanová v současné době žije s manželem v Hostomicích, ráda plave a chodí na výlety do okolí. Hostomickou školu považuje za součást své rodiny.